

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea cererii de recurs depusă de Hosen Delowar,
reprezentat de avocatul Alexandru Cebanaș,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în
judecată depusă de Hosen Delowar împotriva Inspectoratului General pentru
Migrație, cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și
obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

împotriva deciziei din 29 octombrie 2025 a Curții de Apel Centru,

*(Dosarul nr. 3ra-213/26
NR. PIGD 2-24123460-01-3ra-08042026)*

Recurs inadmisibil în temeiul art. 246 alin. (2) lit. 5) din Codul administrativ, ca fiind depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 245.

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, jud. I. Maxim
Instanța de apel: Curtea de Apel Centru, jud. V. Sîrbu, A. Cașcaval, B. Lucia,

24 iunie 2026
Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea cererii de recurs depusă de Hosen Delowar, reprezentat de avocatul Alexandru Cebanaș,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Oxana Parfeni, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 31 octombrie 2024, Hosen Delowar a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General pentru Migrație, cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

2. În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul a invocat că s-a născut la ***** în or. *****, Republica *****. Este cetățean al Republicii *****, de naționalitate ***** și este de religie - *****.

3. Reclamantul a indicat că, în susținerea identității sale, a prezentat la Direcția azil și apatridie pașaportul național seria A nr. *****, eliberat la ***** și valabil până la *****.

4. A declarat că nu este de acord cu decizia, deoarece fiecare cerere de azil obligatoriu se examinează separat, prin analiza individuală a riscurilor invocate de solicitantul de azil. Iar, în speță, în opinia sa, nu este posibil de vorbit de o individualizare a circumstanțelor și de o verificare minuțioasă a tuturor riscurilor reale la reîntoarcerea solicitantului în *****.

5. În opinia reclamantului, nu au fost combătute sau trecute prin prisma tuturor elementelor acele riscuri invocate de el la etapa interviului, astfel încât autoritatea a examinat unilateral cererea de azil depusă fără atragerea atenției în privința argumentelor expuse în apărarea intereselor sale la etapa interviului.

6. Reclamantul a subliniat că, în decizie lipsește atât cercetarea tuturor aspectelor relevante cererii de azil, prevăzute de art. 42 al Legii privind azilul în Republica Moldova nr. 270-XVI din 18 decembrie 2008, cât și întemeierea autorităților competente pe evenimente care au avut loc anterior părăsirii țării de origine, cât și pe cele care s-au desfășurat ulterior părăsirii țării sale de origine, care este obligatorie în baza art. 48 al legii.

7. Argumentul din decizie despre inexistența riscurilor în ***** în momentul părăsirii teritoriului este unul vag și lipsit de temeinicie, deoarece situația s-a schimbat drastic de la începutul protestelor și reprimărilor din partea noului guvern în *****.

8. În drept, reclamantul și-a întemeiat cererea de chemare în judecată pe dispozițiile art. 17, art. 42, art. 48, art. 51 alin. (1) lit. a)-b) din Legea privind azilul nr. 270-XVI din 18 decembrie 2008, Rezoluția (77) 31 cu privire la protecția individului față de actele autorităților administrative, adoptată de Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei la 28 septembrie 1997; art. 6 alin. (1), lit. a)-c), art. 56 lit. a)-f) din Legea privind regimul străinilor în Republica Moldova nr. 200 din 16 iulie 2010 și Convenția de la Geneva cu privire la refugiați (1951).

9. Reclamantul, Hosen Delowar, a solicitat anularea deciziei nr. 6044/24/DAA din 08 octombrie 2024 și obligarea autorității publice să acorde azil pe teritoriul Republicii Moldova, statut de refugiat și compensarea cheltuielilor de judecată.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

10. Prin hotărârea din 05 iunie 2025 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Hosen Delowar, ca fiind neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

11. La 04 iulie 2025, prin intermediul poștei electronice, Hosen Delowar, reprezentat de avocatul Alexandru Cebanaș, a depus cerere de apel nemotivată, iar, la 17 octombrie 2025, a depus cerere de apel motivată împotriva hotărârii din 05 iunie 2025 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

12. Prin decizia din 29 octombrie 2025 a Curții de Apel Centru, s-a respins cererea de apel depusă de Hosen Delowar, reprezentat de avocatul Alexandru Cebanaș și s-a menținut hotărârea din 05 iunie 2025 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

13. În motivarea soluției sale, instanța de apel a reținut că, din notele de interviu al reclamantului/ apelant rezultă de fapt că solicitantul cererii de azil a invocat că nu dorește să revină în țara de origine din motivul că fiind membru al unui partid politic, riscă de a fi agresat fizic de către membrii partidului aflat la guvernare.

14. Instanța de apel a stabilit că prima instanță just a reținut dispozițiile pct. 80 din Manualul UNHCR referitor la proceduri și criterii de determinare a

statutului de refugiat în baza Convenției din 1951, în care se menționează că a avea opinii politice diferite de cele ale guvernului nu înseamnă în sine, un motiv pentru a cere statutul de refugiat, ci solicitantul trebuie să demonstreze că se teme de persecuție datorită acestor opinii.

15. Instanța de apel a notat că, evaluând declarațiile făcute de solicitantul de azil nu s-a stabilit într-o măsură rezonabilă că rămânerea sa în continuare în țara sa de origine ar deveni intolerabilă pentru el din motivele enunțate în definiția refugiatului sau că ar deveni intolerabilă din aceleași motive dacă s-ar întoarce acolo.

16. Or, din materialele prezentate nu rezultă că solicitantul de azil a fost constrâns să părăsească Republica ***** în mod forțat și că țara de origine a solicitantului de azil prezintă un pericol atât pentru viața, cât și pentru securitatea acestuia, în cazul întoarcerii în țara de origine.

17. Instanța de apel a stabilit că prima instanță corect a menționat că Hosen Delowar a părăsit țara de origine în baza actelor de identitate eliberate de autoritățile Republicii *****, iar plecarea a survenit la 17 februarie 2023, urmărind să ajungă în Republica Moldova în scop de muncă, respectiv, nu a probat afirmația că se teme de persecuțiile sau de riscul real de a fi supus unor vătămări grave la care urmează a fi supus în țara sa de origine - Republica *****.

18. Instanța de apel a mai notat că, la depunerea cererii de azil solicitantul nu a demonstrat existența unei temeri bine întemeiate de persecuție în statul de origine, în sensul motivelor prevăzute de legislația națională și de instrumentele internaționale aplicabile (rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinii politice). Dimpotrivă, s-a stabilit că acesta poate reveni în țara de origine fără a fi supus unor riscuri reale din partea autorităților naționale sau a altor actori. Așadar, cererea de azil apare ca fiind formulată în scopul evitării părăsirii teritoriului Republicii Moldova, și nu ca urmare a unei necesități reale de protecție internațională.

19. Instanța de apel a stabilit că prima instanță just a conchis că temerea invocată de solicitant nu este una întemeiată și nu există o probabilitate reală ca, în cazul întoarcerii în țara de origine, viața și integritatea corporală a acestuia să fie puse în pericol, nefiind prezentate suficiente probe pentru a considera că există o probabilitate rezonabilă ca solicitantul de protecție internațională să fie supus acțiunilor ce ar duce la încălcarea drepturilor sale fundamentale.

20. De asemenea, instanța de apel a menționat că instanța de fond corect a reținut că solicitantul de azil nu a individualizat nici o acțiune întreprinsă împotriva sa, ce ar pune în pericol viața sau integritatea acestuia, în defavoarea

solicitantului de azil fiind conchis faptul că acesta a oferit o informație destul de generală privind temerea sa individuală.

21. Or, temerea invocată de solicitant nu este una întemeiată și nu există o probabilitate reală ca, în cazul întoarcerii în țara de origine, viața și integritatea corporală a acestuia să fie pusă în pericol, nefiind prezentate suficiente probe pentru a considera că există o probabilitate rezonabilă ca solicitantul să fie supus acțiunilor ce ar duce la încălcarea drepturilor sale fundamentale care să constituie acte de persecuție ce ar face aplicabile dispozițiile art. 45 alin. (1) și alin. (2) din Legea nr. 270 privind azilul în Republica Moldova.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

22. La 31 martie 2026, prin intermediul poștei electronice, Hosen Delowar, reprezentat de avocatul Alexandru Cebanaș, a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 29 octombrie 2025 a Curții de Apel Centru și a hotărârii din 05 iunie 2025 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral sau restituirea cauzei spre rejudecare.

SOLICITAREA RECURENTULUI

23. În motivarea recursului, recurentul a menționat că instanța de fond și instanța de apel au interpretat eronat atât normele de drept material ce țin de definiția refugiatului, precum și dispozițiile legale care stabilesc condițiile necesare pentru recunoașterea statutului de refugiat. De asemenea, instanțele inferioare au apreciat greșit circumstanțele concrete ale cauzei, concluzionând, fără un suport probatoriu adecvat, că reclamantul nu este expus niciunui risc de persecuție. Această concluzie a fost formulată în absența unor contraprobe prezentate de autoritatea administrativă, care nici nu au fost administrate în cauză. Dimpotrivă, probele depuse de reclamant/ recurent la dosar demonstrează, în esență, contrariul celor reținute de instanțele inferioare, confirmând existența unor elemente care justifică temerea de persecuție și necesitatea acordării protecției solicitate.

24. Prin urmare, hotărârile instanței de fond și ale instanței de apel au la bază o interpretare și o apreciere vădit nerezonabilă a probelor administrate, aspect care a influențat în mod decisiv soluția pronunțată.

25. La 08 aprilie 2026, Curtea Supremă de Justiție a expediat intimatului copia cererii de recurs depusă de Hosen Delowar, reprezentat de avocatul Alexandru Cebanaș, creând astfel participanților la proces condiții egale de a

cunoaște modul de derulare a procedurii în recurs, cât și le-a acordat, întru asigurarea respectării principiilor contradictorialității și disponibilității în drepturi, posibilitatea de depunere a referinței.

26. Prin referința din 22 aprilie 2026, Inspectoratul General pentru Migrație a solicitat respingerea recursului, ca fiind nefondat.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

27. Art. 244 alin. (1) din Codul administrativ:

„Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

28. Art. 245 din Codul administrativ:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

29. Art. 246 alin. (1) și (2) lit. e) din Codul administrativ:

„ (1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

(2) Recursul se declară inadmisibil în special când: motivarea recursului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 245 alin. (2).”

30. Art. 245 din Codul administrativ:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

31. Art. 246 alin. (1) și (2) lit. e) din Codul administrativ:

„ (1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

(2) Recursul se declară inadmisibil în special când: motivarea recursului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 245 alin. (2).”

32. Art. 24 alin. (1) și (2) din Codul administrativ:

„Participanții la procedura administrativă și procedura de contencios administrativ trebuie să își exercite drepturile și să își îndeplinească obligațiile cu bună-credință, fără a încălca drepturile procesuale ale altor participanți. Participantul care își exercită drepturile procesuale în mod abuziv și nu își îndeplinește obligațiile procesuale cu bună-credință răspunde potrivit legii pentru prejudiciile materiale și morale cauzate”.

33. Art. 47 alin. (3) din Codul administrativ:
„Culpa reprezentantului împuternicit se atribuie participantului reprezentat.”

34. Art. 96 alin. (1) din Codul administrativ:
„Notificările și comunicările către participanții la procedura administrativă se realizează în orice formă de comunicare adecvată, rapidă și eficientă din punctul de vedere al costurilor. Comunicarea prin mijloace electronice are prioritate dacă este adecvată obiectului comunicării și acceptată de participantul la procedură.”

35. Art. 98 alin. (1) din Codul administrativ:
„Dacă în cadrul procedurii administrative un participant este reprezentat, conform art.45, de către un reprezentant legal, notificările se adresează acestuia.”

36. Art. 110¹ alin. (1) din Codul administrativ:
„Notificarea prin poșta electronică la adresa electronică a persoanei care urmează a fi notificată se efectuează prin transmiterea înscrisului de notificat în formă de document electronic, cu aplicarea semnăturii electronice de persoana responsabilă din cadrul autorității publice. Notificarea prin poșta electronică se efectuează dacă adresa poștală a fost indicată prealabil de persoana notificată. Notificarea prin poșta electronică este echivalentă cu notificarea de substituie prin introducerea în cutia poștală.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

37. Examinând admisibilitatea recursului depus de Hosen Delowar, reprezentat de avocatul Alexandru Cebanaș, împotriva deciziei din 29 octombrie 2025 a Curții de Apel Centru, în raport cu materialele cauzei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată inadmisibilitatea acestuia, din motivele ce succed.

38. Prin decizia din 29 octombrie 2025 a Curții de Apel Centru, s-a respins cererea de apel depusă de Hosen Delowar, reprezentat de avocatul Alexandru Cebanaș și s-a menținut hotărârea din 05 iunie 2025 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

39. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că, atât în fața primei instanțe, cât și în fața instanței de apel, drepturile și interesele reclamantului/ recurentului, Hosen Delowar, au fost reprezentate și apărate de către avocatul Alexandru Cebanaș, în baza împuternicirilor eliberate prin mandatul de avocat.

40. Copia deciziei integrale din 29 octombrie 2025 a Curții de Apel Centru, a fost expediată, la 27 ianuarie 2026, în adresa reprezentantului recurentului, avocatului Alexandru Cebanaș la adresa electronică alexandru.cebanas@idom.md, circumstanță ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la materialele dosarului (f.d.147). Această adresă a fost indicată în cererea de chemare în judecată, cererea de apel, cât și utilizată

în raport cu prima instanță și instanța de apel și de la care a depus prezenta cerere de recurs (f.d. 7, 70, 72, 95 și 149).

41. Având în vedere cele menționate supra, Completul de judecată constată că termenul de două luni de declarare a recursului a început să curgă de la data de 28 ianuarie 2026, ziua imediat următoare expedierii actului judecătoresc în adresa reprezentantului recurentului, avocatului Alexandru Cebanaș, prin intermediul poștei electronice, și a expirat, la 28 martie 2026, zi nelucrătoare, iar potrivit dispozițiilor art. 112 alin. (2) din Codul de procedură civilă, ultima zi de depunere a hotărârii motivate se consideră ziua de 30 martie 2026 (zi de luni), ca următoarea zi lucrătoare.

42. Însă, recursul a fost depus de Hosen Delowar, reprezentat de avocatul Alexandru Cebanaș, la 31 martie 2026, în afara termenului legal prevăzut de art. 245 din Codul administrativ.

43. Distinct acestor circumstanțe, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că de la momentul notificării prin intermediul poștei electronice a deciziei integrale reprezentantului recurentului, avocatul Alexandru Cebanaș a dispus de timp suficient și rezonabil pentru a face uz de dreptul procedural și a depune recursul în interiorul termenului instituit la art. 245 din Codul administrativ. Or, fiind interesat în soarta soluționării prezentului litigiu, recurentul trebuia să întreprindă toate măsurile necesare de a proteja dreptul său de acces la instanță prin depunerea în termen a recursului.

44. Se mai reține că potrivit art. 24 alin.(1) din Codul administrativ, participanții la procedura administrativă și procedura de contencios administrativ trebuie să își exercite drepturile și să își îndeplinească obligațiile cu bună credință, fără a încălca drepturile procesuale ale altor participanți.

45. Buna-credință prezumă că partea este obligată să respecte termenele prevăzute de lege, or, termenul de recurs prevăzut la art. 245 din Codul administrativ este considerat un termen imperativ și peremptoriu, astfel că nerespectarea acestuia atrage drept consecință după sine decăderea părții din dreptul de a mai exercita această cale de atac.

46. La caz, sunt aplicabile și dispozițiile art. 47 alin. (3) din Codul administrativ, potrivit căruia culpa reprezentantului împuternicit se atribuie participantului reprezentat.

47. Completul de judecată reține că instanța de apel a comunicat în mod corespunzător decizia contestată, iar părții recurente îi revenea obligația de a manifesta diligența necesară pentru respectarea termenului de declarare a recursului. În speță, această obligație nu a fost respectată, motiv pentru care recursul urmează a fi declarat inadmisibil, deoarece a fost depus cu depășirea termenului prevăzut de art. 246 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ.

48. Completul de judecată menționează că Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă a reiterat că ține de obligația părților de a lua măsurile necesare privind protejarea drepturilor sale de acces la instanță (cauza Van Harn vs. Germania din 11 septembrie 2007), la caz contestarea la timp a actului judecătoresc.

49. Prin urmare, cererea de recurs împotriva deciziei din 29 octombrie 2025 a Curții de Apel Centru, depusă de Hosen Delowar, reprezentat de avocatul Alexandru Cebanaș, la 31 martie 2026, nu se încadrează în termenul de 2 luni prevăzut de lege, care este un termen de decădere și nu poate fi restabilit, ceea ce constituie temei, în conformitate cu art. art. 246 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ, de a considera recursul inadmisibil.

50. Completul de judecată reține că o astfel de soluție este compatibilă cu respectarea prevederilor Convenției Europene a Drepturilor Omului, având în vedere că prelungirea nejustificată a termenului pentru exercitarea recursului ar împiedica rămânerea irevocabilă, ca urmare a expirării termenului de atac, a hotărârii judecătorești emise și ar leza, în acest mod, principiul securității raporturilor juridice.

51. Reieșind din considerentele menționate și având în vedere faptul că recursul împotriva deciziei instanței de apel a fost depus în afara termenului legal, Completul de judecată ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Hosen Delowar, reprezentat de avocatul Alexandru Cebanaș.

52. Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 230 și 246 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Hosen Delowar, reprezentat de avocatul Alexandru Cebanaș, împotriva deciziei din 29 octombrie 2025 a Curții de Apel Centru.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Oxana Parfeni

